

Mijn naam is A. Van den Dool, ik ben geboren op 29-12-1931 in Capelle aan den IJssel op de Bermweg 95, het huis staat nu te koop, is nu 130 jaar oud, ik heb daar tot mijn 28^e jaar gewoond .

Mijn vrouw is ook geboren op de Bermweg. op nummer 64. Waar ik woonde noemde men de onderweg , mijn vrouw woonde op de Bermweg , dat werd zo in de volksnaam genoemd.

Je had vroeger de polder, wat nu de bloemenwijk is en de oude plaats , de Kanaalweg was de Schenkel

Er waren vroeger drie kernen, de polder, de oude plaats en de capelle keten. De polder was verbonden met het dorp(de oude plaats)Men kon op drie stukken van de dijk naar de polder, van de kerklaan kon men naar de s-Gravenweg,wanneer je de s-Gravenweg overstak kon je naar Schenkel en de polder .Iets verderop was de oude laan, welke nu de Slotlaan is, daarna kwam de IJsselmondselaan Dat was Capelle, je kon van drie stukken van de dijk naar de polder.

Ik ging naar de Prins Alexanderschool, die stond op de hoek van de Capelse weg en de Bermweg, waar nu de Aldi staat. Mijn vrouw zat eveneens op deze school.

Wij kenden elkaar van school en van de kerk.

Na ons huwelijk zijn we gaan wonen in de eerste flat van Capelle aan het meidoornveld. Daar hebben we eenentwintig jaar gewoond. Wel zijn we in die eenentwintig jaar nog in dezelfde flat verhuisd van een driekamer naar een vierkamerwoning. In 1980 zijn we verhuisd naar de Wulpenhof.

Ik ben begonnen met werken bij mijn vader op de tuinderij, koude grond, niets anders dan plat glas, Mijn vader had een tuin achter het huis, die liep door tot de tocht De tuin van mijn vader begon bij de garage van van Gogh, eerst moesten we een kilometer lopen over de grond van de buurman, de volgende kilometer was van mijn vader en liep door tot de tocht, ik heb daar zo-n twee jaar gewerkt, daarna ben ik de bakkerij ingegaan bij Dirk van Eden op de Bermweg, waar nu een schoonheidssalon en sportgebeuren zit. Ik heb daarna gewerkt bij Jan Aartsen, een klein bakkertje, op de Kanaalweg. Ook heb ik gewerkt bij Frans van Es op de Kanaalweg, dat was allemaal brood, brood en brood. Daarna ben ik naar van Linschoten gegaan op de Oostzeedijk, daar ben ik eenentwintig jaar gebleven eerst werkte ik ook daar in de broodbakkerij, toen ben ik ziek geworden en heb negen maanden in een sanatorium gelegen. Daarna mocht ik niet meer terug naar de bakkerij en ben op de bestelwagen begonnen.

Na eenentwintig jaar ben ik overgegaan naar van Meer en Schoep in de Spaanse polder ook als bezorger aan winkels of ziekenhuizen op de vrachtwagen , daarna ben ik nog in dienst getreden bijeen transportbedrijf Neleman op de s-Gravenweg Deze bevoorradde de supers. Hier heb ik tot mijn 59jaar gewerkt en ben toen in de v.u.t. gegaan.

Mijn vrouw heeft na de lagere school vijf jaar de industrieschool bezocht. Na de opleiding heeft zij twee maanden gewekt bij een kleermakerij in Rotterdam. Aansluitend is zij in de huishouding gaan werken en heeft een opleiding gevolgd als gezinsverzorgster. Zij was een van de eerste gediplomeerde gezinsverzorgsters in Capelle aan den IJssel. Zij is als zodanig zo-n vier jaar werkzaam geweest .Toen trouwden wij en mocht zij niet meer werken Wij hadden een druk verenigingsleven. We zaten beiden op verschillende koren, eerst het kinderkoor, daarna respectievelijk meisjeskoor, jongenskoor en

mannen koor. Verder zaten we op de vereniging van de gereformeerde kerk vrijgemaakt. Ook hebben we jaren op de turnvereniging CVV op de dijk gezeten, en we zwommen veel. Met de fiets naar de Groene dijk en daar zwemmen. Wij zijn ook bekend met de historie van Capelle, komen ook in het museum aan de Bermweg. Mijn vrouw heeft als gezinsverzorgster voor Manus van Erkel gewerkt en moest toen ook de machinekamer schoon houden.

Capelle aan den IJssel had vroeger natuurlijk weinig inwoners. Vanaf de Bermweg keken wij uit naar de Hoofdweg, verder alleen maar grond en tuinderijen. Wij zagen vanuit ons huis de trein rijden. Capelle is zo veranderd en volgebouwd.

Er dan had je nog de bussen van van Gogh. Arie van den Dool, die nu is overleden, had vroeger een kruidenierswinkeltje, dat winkeltje doekte hij op toen hij 65 jaar werd en daarna stapte hij op de bus. Hij begon zijn winkeltje op de Capelseweg, samen met zijn vrouw, later ging hij over naar de Luifel, Hij was een neef van mijn vader, zijn vrouw leeft nog.

De bus van van Gogh was altijd leuk. Iedereen kende elkaar. Er waren vaste haltes, maar je mocht overal instappen. Mijn vrouw reisde vaak met de bus van van Gogh, vooral toen ik in het sanatorium verbleef en zij mij op kwam zoeken, Dan nam zij eerst de bus naar Gouda. De bus sloot niet altijd aan op de trein, maar wanneer de chauffeur wist dat mijn vrouw weer rond zes uur terug kwam, bleef hij op haar wachten, zo iets zal je nu niet meer meemaken. Je maakte vroeger leuke dingen mee met de buschauffeurs, dat kwam omdat iedereen elkaar kende en de mensen verdroegen veel meer van elkaar, men was veel menselijker dan tegenwoordig. Er zaten hele families op de bus, Brink met zijn twee jongens, Kok met eveneens twee jongens, Arie Kombee heeft jaren op de bus gezeten. Toen ik trouwde huurde ik een bus bij van Gogh. Wij hadden een grote familie en een bus huren was de oplossing dat was goedkoper dan het huren van auto's. De hele familie ging in de bus vanaf het gemeentehuis naar het zaaltje en s-avonds weer naar de kerk voor de kerkdienst. We werden gereden door Rob Verhoef, die kende ook iedereen in Capelle. Zijn vader was olieboer.

Iedereen op de Bermweg kenden wij vroeger, nu is dat niet meer het geval. Vroeger zat slager Worst op de Bermweg. dat was onze buurman. De zus van slager worst trouwde met ene Rook en heette dus Rook Worst, dat zorgde voor hilariteit.

Toen de schenkel werd opgehoogd reden de bussen van van Gogh voorbij en schenen met de lichten zo in de slaapkamer van slager Worst, werden ook grapjes over gemaakt.

Voor de oorlog stopte de bus van van Gogh in Kralingen op de hoek van de Jericholaan, dat was het eindpunt. Later ging de bus door naar het Centraal Station. Op de hoek van de Jericholaan zat de kledingzaak Lap, heel Capelle ging daar kleding kopen. Verder was van Twigt bekend op de ~Goudeserijweg en foto's werden gemaakt bij Casper de Wolf op de Vlietlaan.

Ja we weten nog veel van die goede oude tijd.